

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

6 V. B. Virgo, in prima sanctificatione originalem iustitiam acceperit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

& sanctitati carnis Christi, quod ante formationem eius caro matris fuerit perfecte sanctificata vsque ad extinctionem fomitis, sed hoc potius commendat pronidentiam, charitatem, & efficaciam meriti ipsius. Nec est simile de perfectione gloriæ, illa enim est perfectio pertinet ad terminum, in quo nullus hominum constitui debuit, nec in anima nec in corpore ante Christum, hæc autem est perfectio accommodata, & communicabilis viatori.

Responso
ad testimo-
nium pa-
trium.

Ad Patres respondetur potius à nobis stare. Cyprianus enim, non de fomite peccati, sed de sensibili voluptate loquitur, quam B. Virgo in conceptione filij, Spiritu Sancto obumbrante, non sensit. Et similiter Arnobius non tractat de fomite, sed de sensu libidinis, & sordibus puerperij, & has vocat carnales maculas, à quibus Beata Virgo in conceptione, & partu præseruata fuit. Et idem fere est sensus Cyrilli, Nazianz. & aliorum docentium Virginem in conceptione filij ab omni carnis immunditia, & indecentia fuisse immunem. Addi etiam potest ex D. Thom. hic art. 3. ad tertium Virginem in filij conceptione ampliori sanctificatione fuisse donatam, cum maiori mentis illuminatione, & totius animæ ad Deum collectione. Et hæc solet à Sanctis vocari, purgatorio, non à culpa, sed ab externis impedimentis, à remissione animi, ab ignorantia negatiua, seu nescientia, vt Dion. loquitur ca. 6. de cæl. hierar. p. 3. post medium.

D. Thom.

SECTIO VI.

Virum Beata Virgo in prima sanctificatione originalem iustitiam accepit.

Ratio dubitandi oritur ex præcedenti dubio, quia scilicet, extinctio fomitis est effectus formalis originalis iustitiæ. Difficultatem hanc tractat latè Cordub. libr. 1. sui questionar. q. 46. vbi refert quosdam autores simpliciter asserentes, Beatam Virginem habuisse originalem iustitiam. Quod etiam sentit Carthus. lib. de præconio, & dignitate Mariæ: & Canisius libr. 1. de Deipara. c. 9. referens Cardinalem Cusanum lib. 8. suorum operum circa illud, *Sicut klum inter spinas*. Indicat etiam Durand. in 3. d. 3. q. 3. & Caiet. 1. 2. q. 109. art. 2. dum inquit in B. Virgine fuisse, *domini integritate natura*, quod sola ratione à iustitia originali distinguit, & fauet Ansel lib. de Conceptione Virginali. c. 20. vbi de Christo loquens ait à sua origine iustitiam originalem habuisse. Quod non potuit alia ratione dicere, nisi quia fomite caruit, ergo idem proportionem seruata: dicendum est de Virgine cum etiam fomite caruerit, vt sicut iustitia originalis, quæ communicata est Adæ vt primo naturæ principio, communicata fuit Eux, quæ in adiutorium simile sibi data est, ita suo modo Christo, & Beatæ Virgini fit data.

Cordub.

Carthus.
Canis.
Cardin.
Cusan.
Durand.
Caiet.
Anselm.

Iustitia ori-
ginalis quid
sit.

Ad explicandam exactè hanc difficultatem oportet diligenter inquirere, quid iustitia originalis sit quos effectus habeat, & quomodo, sed quoniam hoc est à præfenti instituto alienum, suppono iustitiam originalem fuisse quoddam donum sanans naturam constituendo perfectum ordinem inter Deum, & hominem, & inter partes seu appetitus hominis inter se, ita vt inferiora superioribus, & omnia Deo essent perfecte subiecta. Hoc autem donum (vt opinor) nihil intrinsecum erat in homine, præter gratiam in essentia animæ existentem, & virtutes omnes per se, & per accidens infusas in gradu heroico, quibus adiungebatur specialis Dei prouidentia, & custodia, vt latius in 1. p. q. 95 ostendi.

Ex quo colligitur primò, fuisse in Virgine potissimos effectus originalis iustitiæ, non tamen omnes, qui ad statum innocentie, seu originalis iustitiæ pertinebant.

Primum constat, quia habuit superiorem ratio-

nem seu portionem perfectissimè subiectam Deo, & inferiorem rationem, & appetitum superiori, absque vlla discordia, vt ostensum est. Et ideo rectè dicitur habuisse integritatem naturæ in ordine ad humanas operationes. Secundum etiam est euident, quia fuit capax tristitiæ, timoris, & similibus affectionum, quæ in statu originalis iustitiæ non erant. Et similiter habuit corpus passibile, quod defatigabatur, & morti fuit subiectum, à quibus omnibus præseruabatur homo in illo statu.

Secundò hinc concluditur, si iustitia originalis sumatur pro collectione omnium horum effectuum seu pro dono, quod omnium illorum principium sit, in Beata Virgine non fuisse originalem iustitiam, quia non habuit totam collectionem effectuum, nec principium eius Nihilominus tamen verissimè dici potest habuisse donum originalis iustitiæ, quoad præcipuos, & quasi formales effectus eius: constat enim hos effectus, qui consistunt in subiectione ad Deum, & rationem superiorem, & perfectam subordinationem potentiarum esse præcipuos: constat etiam illud donum, quo hi effectus fiebant in Virgine, fuisse eiusdem rationis cum dono collato Adæ ad similes effectus præstandos. Quia (vt dictum est) non fuit aliud præter gratiam, & virtutes perfectas sub diuina prouidentia, & custodia, & hoc sensu multi Doctores in 2. d. 29. & 30. dicunt, fomitem non excludi nisi per originalem iustitiam. Et eodem modo possumus loqui de Virgine (quidquid Corduba supra contendat) quanquam, quia B. Virgo non habuit hoc donum ex vi suæ originis, neque cum omnibus effectibus originalis iustitiæ (vt dictum est) ideo magis expedit non simpliciter ita loqui, sed cum limitatione, & declaratione sufficienti, quæ ex dictis facile constat.

Donum o-
ritur in Vir-
gine.

SECTIO VII.

Virum B. Virgo habuerit vsum rationis à suo Conceptionis, & sanctificationis initio.

Hactenus explicuimus, quanta fuerit perfectio, multitudoque donorum gratiæ sanctificantis, quæ in prima sanctificatione Beata Virgini sunt data, de alijs verò donis seu gratijs gratis datis, quia non in prima sanctificatione, sed postea datas esse censuimus, inferius suo loco dicendum est. Solum igitur superest explicandum id, quod vltimo loco supra proposuimus, quo modo scilicet B. Virgo fuerit sanctificata, vt rùm sine propria dispositione (vt ordinariè infantibus contingit) an verò altiori modo, & per propriam dispositionem more aduolutorum. Huius autem decisio pendet ex questione, quam in hac sectione præmittimus. In qua indicantur multa, Primum, an in primo instanti habuerit vsum rationis, & actum eius, cum perfecta cognitione, & iudicio. Secundum, quid per illum actum cognouerit, aut cognoscere potuerit. Tercium, qualis fuerit illa cognitio. Quartum, an hic vsum rationis, vel facultas illa vtendi perseverauerit in Virgine tota infantie ætate.

Dico ergo primò, Beata Virgo habuit actualem vsum rationis in primo instanti conceptionis, & sanctificationis suæ. Ita docet expressè Bernardinus Senens. ferm. 51 de B. Virgine. c. 2. art. 1. & Caiet. hic artic. 3. & Viguer. in institutionib. ca. 5. §. 3. versicul. 9. Probatur autem ex principio supra posito, quia priuilegium gratiæ alicui puro homini concessum, Virgo ab in non est verissimè B. Virgini fuisse negatum: sed vt ratione tempore suæ sanctificationis datum est Ioanni Baptista, vt patet ex illo verbo Luc. primo, *exultauit infans præ gaudio in vtero meo*, vbi aduertere oportet, verbum, *exultandi*, interdum analogicè, seu metaphoricè sumi in Scriptura, & tribui rebus etiam inanimatis, iuxta illud Pl. 113. *motes exultauerunt* p. sal. 113. vt Arist. Lanzen.

Bernardi.
Senens.
Caiet.
Viguer.

sancti-
ficationis
actualem
rationis
vsum ha-
buit.
Luc. 1.
p. sal. 113.
vt Arist.
Lanzen.